

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

57. évfolyam, 177. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1967. július 29.

Hét járási községben már levágták a gabonát

Az a búza és rozs, ami az állami gabonarakárakba kerül — már kenyér. Hiszen nagy gonddal és szakértelemmel tisztítják, szárítják, tárolják a tsz-ekből, állami gazdaságokból érkező terményt. A Csongrád megyei Gabonafelvásárló Vállalat csütörtök estig 5700 vagon búzát, 100 vagon rozst és 1061 vagon árpát vásárolt fel: az előirányzott kenyérgabonának tehát 69 százaléka biztonságban van.

Talán meglepő, hogy a legkorábban érő roszból aránylag keveset hoztak a raktárakba a gazdaságok. Ezzel függ össze az a látszatellenmondás, hogy a szegedi járásból, ahol a szövetkezeti gazdák leghamarabb kezdték az aratást, mindössze 500 vagon kenyérgabonát (az előirányzott mennyiség 33 százalékát) értékesítették a tsz-ek a gabonafelvásárlónál. Pedig az aratásban az első köztartanak a megyében, *Járásunk tsz-ei a kalászos területek 85-90 százalékát levágták.* A csengeleiruzsai, zákányszéki gazdaságok után, Kistelek, Újszentiván, Pusztamérges, Dóc község teljesen végzett a gabonabetakarítással. Továbbá az aratás befejezését jelentette a pusztaszeri Petőfi Tsz, a sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz, az ásothalmi Sza-

badságharcos Tsz, a balástyai Móra Ferenc Tsz. Szeged város közös gazdasági közül az Új Élet Tsz és a Felszabadulás Tsz fejezte be elsőként a gabonafélék betakarítását.

Mégis, miért állnak gyengén járásunk tsz-ei a kenyérgabona állami értékesítésében? Magyarazata a rozs hagyományos betakarításában van. Míg a kombájntól akár közvetlenül is szállítható a kalászos termés, addig a kaszás aratás utáni hordás és cséplés hetekig elhúzódik. A járásban a gazdaságok túlnyomó többsége most hordja asztalra és cséplés a kenyérgabonát.

A kombájnnal arató gazdaságok idén éltek a naturgabona átadási lehetőségeivel. Az újszerű átvétel népszerűségét mutatja, hogy a július 26-ig felvásárolt 5800 vagon kenyérgabona jórészt, azaz 3150 vagonnal közvetlenül a tarlóról szállították a felvásárló telepekre a szövetkezeti gazdák. Járásunkban is natur állapotban adták el a felvásárolt mennyiség kétharmadát. Járásunkban csépelnek a homoki gazdaságokban, hamarosan megindulnak a gabonával telt gépkocsik, szekerek a felvásárló telepekre.

Kádár János elvtárs a Ganz-MÁVAG munkásai körében

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Katona Imréné, a budapesti pártbizottság titkárának és Nagy Tibornak, az MSZMP Központi Bizottsága osztályvezető-helyettesének társaságában — pénteken meglátogatta a magyar gépipar egyik legnagyobb üzemét, a csaknem 20 000 munkást foglalkoztató Ganz-MÁVAG mozdony- és gépgyárat. A kedves vendéget, akinek KISZ-ista lányok virágsokrot nyújtottak át, Dapsi Károly, az MSZMP VIII. kerületi bizottságának első titkára és a Ganz-MÁVAG vezetői közül Csergő János vezérigazgató, Rachfát László, a pártbizottság titkára, Paizs Jenő szb-titkár és Langfelder György, a KISZ-bizottság szervező titkára fogadta a főbejáratnál.

Az igazgatóság tanácstermében Csergő János tartott rövid tájékoztatót a nagyüzem mai helyzetéről és fejlődésének távlatairól; a vezérigazgató tájékoztatóját Rachfát László egészítette ki.

Kádár elvtárs közvetlen szavakkal köszönté meg a részletes ismertetést, s elismeréssel nyugtázta, hogy a Ganz-MÁVAG — eredményeinek tanúsága szerint — az utóbbi időben egész sor problémát oldott meg sikerrel, s nemcsak „megkapaszkodott”, hanem meg is indult a fejlődés útján.

A kötetlen eszmecsere során szóba kerültek a helyi gondok, problémák is. Szó esett például arról, hogy a már 120. életévét betöltött gyár rekonstrukciója sürgető feladat, megoldásához azonban tetemes összeg, körülbelül 480 millió forint kell. A vezetőknek nem kis gondot okoz az „anyagiháttér” biztosítása, márcsak azért is, mert tudják, hogy a fedezet előteremtésében a gyári kollektívának elsősorban önmaga erejére kell támaszkodnia. Kádár elvtárs megjegyezte: Jó dolog, hogy ilyen szellemben készítik a számvetést, s első feltételnek saját erőik mozgósítását, belső tartalékaik feltárását tekintik a helybeliek. Mosolyogva füzte hozzá: az sem baj, ha kicsit megizzadnak a vezetők, miközben a megoldás útját-módját keresik. Így lesz jó, alapos a mérlegelés, a tervezés, gazdaságosabb a munka.

A párt első titkára ezután gyárlátogatásra indult. Felkereste a mozdony-, az energia és karbantartó, a motor- és a vagongyáregység-

get, közben pedig megismerkedett a legkülönbözőbb részlegek, a kovácsoló-, a forgácsoló-, a szerelőműhelyek munkájával, életével, a Ganz-MÁVAG hazánk határain túl is jól ismert termékeinek gyáron belüli útjával. Mindenütt meleg szeretettel, tapssal köszöntötték a dolgozókat a Központi Bizottság első titkárát, aki nagy érdeklődéssel tanulmányozta a különböző munkafolyamatokat. Szót váltott, kezét szorított a munkapadok mellett szorgoskodó esztergályosokkal, köszörűsöökkel, lakatosokkal, szerelőkkel és élénken érdeklődött a mindennapi gondok, a termelés szervezésének javításával, a termékek korszerűsítésével kapcsolatos feladatok iránt. Amerre járt, előkerültek a brigádnaplók. Kádár elvtárs szívesen eleget tett a kéréseknek, üdvözlő sorokat írt az ifjúkommunista közösségek, szocialista brigádok és üzemrészek életének eseményeiről, közös vállalkozásairól számot adó naplókba. Az 1474-es számú műhelyben, amely a szocialista munka műhelye cím elnyerésére vállalkozott, kedves ajándékot, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére tett vállalásokról készült, díszes kovácsoltvas keretbe fogalt „okmányt” nyújtottak át Kádár Jánosnak.

A motorszerelvényben a 2-es KISZ-alapszervezet naplójába lapozott bele Kádár elvtárs. A naplóban részletesen rögzítették, az ifjúmunkások milyen vállalások teljesítésével köszöntik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jubileumát.

Mennyi valósult meg a szép vállalásokból? — fordult a párt első titkára Matész Frigyes szervező titkárhoz. — Jól haladunk, igéreteinknek körülbelül felét már teljesítettük, s november 7-ig minden bizonynyal eleget teszünk további önkéntes kötelezettségeinknek is — hangzott a válasza.

„Üdvözlöm az alapszervezet vezetőit, tagjait. Ez az alapszervezet a legfelsőbb értékelés szerint jelenleg a legelső az üzemben. Gratulálók önöknek és kívánom, hogy ezután is kiérdemeljék a magas értékelést” — írta Kádár János a KISZ-alapszervezet naplójába.

Délután Kádár János a Ganz-MÁVAG gépgyárának nagycsarnokában nagygyűlésen találkozott az üzem mintegy ötezer dolgozójával. Rachfát László megnyitója

után elmondott beszédében méltatta a Ganz-MÁVAG eredményeit, majd időszzerű kül- és belpolitikai kérdésekkel foglalkozott. A nagygyűlés az Internacionálé hangjaival ért véget. Pártunk Központi Bizottságának első titkára ezután a Ganz-MÁVAG Vörösmarty Művelődési Házában baráti összejövetelen találkozott az ipari kombinát gazdasági párt- és társadalmi vezetőivel, valamint élen járó dolgozóival, a szocialista brigádok tagjaival. Csergő János üdvözölte a vendéget, majd szívélyes baráti eszmecsere következett, amely után Kádár János búcsút vett házigazdájától.

Apró Antal elvtárs Ózdon

Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese pénteken Ózdra látogatott. A városi-nagyüzemi pártbizottságon dr. Bodnár Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Borsod megyei pártbizottság első titkára, Pethes András, az Ózd városi-nagyüzemi pártbizottság titkára, Csépanyi Sándor, a helyi kohászati üzemek vezérigazgatója, Léka Tivadar, a szakszervezeti bizottság titkára, valamint Sztrógh Károly, az ózdi városi tanács vb-elnökhelyettese fogadták, s tájékoztatták a kohászati üzemek helyzetéről, a gyár munkájáról.

A Minisztertanács elnökhelyettese ezután a politikai, gazdasági és műszaki vezetők társaságában megtekintette az egyes üzemeket, gyárreszlegeket.

Szirmai István elvtárs Szegeden

Pénteken Szegeden tett látogatást Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja. Dél előtt a Csongrád megyei pártbizottságon a sajtómunka, az újságírók időszzerű feladatairól tartott megbeszélést. Ezen részt vett Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztője, dr. Lőkös Zoltán, a Dél-Magyarország főszerkesztője, Dénes János, a Magyar Távirati Iroda megyei vezetője, valamint a két napilap szerkesztő bizottsága. A beható megbeszélésen Szirmai István a korszerű tájékoztatás számos időszzerű kérdéséről beszélt és elemezte azokat a tennivalókat, amelyek a lapokra várnak az új gazdasági mechanizmus bevezetésének időszakában. Ezt követően a tanácsko-

(Somogyi Károlyné felvétele)

Beszélgetés a ruhagyárban. A képen szemben az asztalnál jobbról balra: Abraham István igazgató, Győri Imre, a megyei pártbizottság első titkára, Szirmai István elvtárs, Buknicz Sándorné technikus, Buknicz Sándor művezető, Keszi Zoltán szakszervezeti termelési felölös, Elekfalvi Katalin normás, Abraham Ilésné raktári dolgozó

zason részt vett megyei, városi pártvezetők, valamint dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára társaságában az Országos Gumipari Vállalat szegedi EMERGE gyárat, majd a Szegedi Ruhagyárat kereste fel. Este a Szegedi Szabadteri Játékokon megtekintette a Mojszejev-együttes műsorát.

munkások, adminisztratív dolgozók képviselői, társadalmi és tömegszervezetek aktivistái. Az itt együtt töltött időt különösen közvetlen hangulatú, rendkívül bensőséges és őszinte légkör hatotta át. A legkülönbözőbb kérdések kerültek szóba, a külpolitika, a nemzetközi munkásmozgalom vagy akár a belpolitika jelenlegi problémáinak köréből. Szabó János műszakvezető, Babinszki László raktáros, Szabó Sándor főmérnök, Prágai István művezető és mások kérdéseire, gondolataira adott feleletet Szirmai István elvtárs és hosszasan beszélgetett a találkozó résztvevőivel. A nemzetközi munkásmozgalom kérdései kapcsán különösen azt hangsúlyozta, hogy most, amikor egyre élesedik a harc a szocializmus és az imperializmus erői között, akkor különösen fontos, sőt parancs a nemzetközi csatában a harcolók egysége. Most, főként Vietnám védelmében, a szocialista és forradalmi erőknek hatékony akcióegységet kell alkotniuk — mondomta.

Életszínvonalunk várható alakulása, az életviszonyok, a közellátás kérdései egyaránt szóba kerültek a széles témakörű beszélgetésben, és természetesen nem maradhattak el az új gazdasági mechanizmussal kapcsolatos problémák sem.

— Ne felejtsek el — hívta fel a figyelmet Szirmai István —, hogy az új gazdasági mechanizmus munkánkban nem cél, hanem eszköz. Eszköze a szocializmus gyorsabb építésének mindenféle vonatkozásban, vagyis annak is eszköze, hogy az emberek könnyebben éljenek, jobban megtalálják számításukat.

Elmondotta azt is a beszélgetés során, hogy előfordulhatnak gondok, bajok, nehézségek is. Az átmeneti nehézségeket azonban közös erővel könnyen megoldhatjuk, különösen, ha nem tőrjük, hogy az új körülmények jogtalan kihasználói, spekulánsok neheztítsék meg céljaink elérését. A munkások, az ország dolgozói bizhatnak benne, hogy a párt, a kormány mindent elkövet a gazdasági mechanizmus irányelveinek érdekében, de eredményre, előrejutásra csak akkor számíthatunk, ha mindenekelőtt maguk a dolgozók segítik megvalósításukat.

Hasznos és emlékeztető maradt a ruhagyári találkozó az ott részt vevők számára, akik biztosan nem mulasztják majd el, hogy elmondják üzemrésztük dolgozó társainak is az elhangzott értékes gondolatokat. A közös boldogulás, a közös cél érdekében, amelyhez bizonyára hozzájárult ez a látogatás is.

Szovjet segítség a kurdoknak

A kurdok iránti rokonszenv újabb megnyilvánulása a Szovjet Vöröskereszt 30 ezer rubeles ajándéka az iraki kurdoknak. Ismeretes, hogy az iraki hatóságok lépéseket tettek a kurd problémára békés rendezésére, és

az iraki—kurd háborúsodás következményeinek felszámolására. Bagdadba kurd segélybizottság alakult, ennek felhívása nyomán ajánlotta fel a Szovjet Vöröskereszt a jelentős élelmiszer- és ruhaküldeményt.

Beszélgetés üzemi dolgozókkal

Szeged fiatal nehézipari üzemében, a gumigyárban a gyár vezetői a párt- és tömegszervezetek képviselői várták a vendégeket. Mikes Sándor igazgató, Varga Pál párttitkár örömmel nyújtottak tájékoztatást az üzem eddigi eredményeiről, de beszámoltak azokról a gondokról is, amelyek a fejlődésből háruznak a gazdasági vezetés, a pártszervezet vállára egyaránt. Jogos büszkeséggel mondták el, hogy a náluk gyártott szállítószalagok, tömlők nemcsak belföldön, hanem külföldön is egyre keresettebbek. Elismeréssel hallgatta meg Szirmai elvtárs beszámolójukat az évről évre növekvő ártermelésről és terveikről, amely szerint a jövőben újabb üzemrészekkel bővíti a gyár.

Az üzemi séta során itt is,

ott is elbeszélgettek a megszólított munkások vendégükkel, aki érdeklődéssel nézte végig az üzemrészeket.

— Az elvtársak talán nem is tudják — jegyezte meg egy helyen Szirmai István —, hogy milyen nagy dolog, amit végbevisznek. Vegyipart teremtenek itt, az alföldi homok kellős közepén. Ütörő feladat, dicséretes vállalkozás, érdemes küzdeni, fáradni érte...

A gumigyáriak melegen búcsúztak a számukra további, újabb sikereket kívánó vendégtől, akit aztán ugyanilyen meleg fogadtásban részesítettek a ruhagyáriak is.

A gyár tanácstermében az üzem valamennyi munkatérlete képviseltette magát: Abraham István igazgatóval és Kersch László párttitkárral helyettesül ott voltak a